

naar der efter alle Forholds Overveielse ikke findes Grund til ved Lov at forandre det. Der er iøvrigt nu ikke Andet at vælge imellem end netop den Bestemmelse i den nu omhandlede Deel af Lovforslaget, der er vedtagen i det andet Thing, og de Ændringsforslag, som her ere gjorte, og jeg skal ikke indlade mig paa yderligere at understøtte enten den ene eller den anden Mening. Jeg har blot villet gjøre disse Bemærkninger, i Særdeleshed med Hensyn til, at man har troet, at der ingen Consequens var i, at jeg har erklæret mig for ikke at have noget Væsentligt imod det nu foreliggende Lovforslag, skjøndt jeg paa ingen Maade finder, at det fra alle Sider er ønskeligt, medens jeg derimod bestemt havde erklæret mig imod den Lov angaaende Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning, som var under Forhandling paa den forrige Rigsdag.

Ordføveren: Med Hensyn til det Afsluit af Loven, som nu foreligger, kan jeg som Ordfører i alt Væsentligt henholde mig til den Betænkning, som Udvalget har tilladt sig at afgive. Det vil deraf sees, at vi alle ere enige om at stemme for, at den Rettighed — eller, om man vil, Forpligtelse —, som Sædegaardseierne hidtil have havt til at vælge Nogle af deres egen Mitte, efter de bestaaende Forhold, rettest burde bortfalde. Fleertallet er endvidere vedblevet den Mening, at man i Gæt og Alt bør slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger vedtaget af Folkethinget. Jeg har for mit eget Bedkommende, da denne Sag var til første Behandling, antydet, at jeg, idet jeg meget villigt kunde slutte mig til dette Forslag, dog troede, at det kunde modtage en Ændring, som, uden at gjøre Skade, tværtimod efter min fuldeste Overbeviisning vilde give en Betyggelse. Det er nemlig min Overbeviisning, at, naar man vil gjøre en Indskrænkning i det almindelige, frie Valgs Gang, saa bør den bestaae i noget Virkeligt og Væsentligt, saa bør den kunne lede til noget sandt Gavnligt. Men den Indskrænkning, som her er gjort, kan jeg efter min fulde Overbeviisning ikke anerkjende vil lede til noget Gavnligt; thi, at sige, at de samme Vælgere skulle være tvungne til at vælge en mindre Deel af Folk, der have 12 Eder. Hart-

korn, giver ikke nogen Betyggelse. Vil man have nogen Betyggelse, saa skal den søges i Valgretten, nemlig derved, at man siger, at Cierne af 12 Eder. Hartkorn selv skulle vælge; men, at opstille, at de samme Vælgere skulle vælge et mindre Antal af Folk i Amtsråds-kredsene der have 12 Eder. Hartkorn, er jeg overbevist om, ikke kan stifte noget sandt Gavn. Det er et Factum, som er oplyst i det andet Thing af den derværende Ordfører, at i de forskjellige Amtsråds-kredse findes, saavidt jeg i dette Dieblis erindrer, fra 33 Besiddere af 12 Eder. Hartkorn indtil langt over 100; altsaa kan man regne, at der vil være 60—70 saadanne Besiddere i de større Amter idetmindste. Nu veed jeg ikke, hvad Garantie det giver at sige til de samme Vælgere: „I skulle vælge et mindre Tal af disse Besiddere af 12 Eder. Hartkorn“. Nei, det vil efter min Formening lede til det Modsatte, til at stifte en skadelig Splid og Uenighed imellem disse Vælgere. Der vil strax danne sig den Mening blandt Vælgerne, naar de møde paa Valgstedet: „Den store Klasse kunne vi nok faae repræsenteret“, og, naar de saaledes skulle være tvungne til at vælge et bestemt Antal af denne Klasse, vil det forarsage, at de maaskee aldrig ville vælge flere end dette Mindretal af større Eiendomsbesiddere; men det troer jeg ingenlunde vil være gavnligt. Derfor maa jeg endnu, da jeg ikke har hørt, at den høitæredede Indenrigsminister har udtalt sig derimod, men han tværtimod, saavidt jeg har opfattet Slutningen af hans Foredrag, har yttret, at han ikke var imod de af Udvalget stillede Ændringsforslag, fastholde mit Forslag, som efter min fuldeste Overbeviisning, idet det læder Alt med Hensyn til Valget gaae sin frie, rolige Gang, aabenbart har en Fordeel ved sig. Jeg skal idetmindste, forinden jeg beslutter mig til at tage det tilbage, afvente, om noget af Thingets ærede Medlemmer yttre sig derimod eller ikke.

Efterat have udtalt disse Ord, skal jeg kun tillade mig at bemærke, med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede af nogle ærede Rigsdagsmænd, hvad der jo ogsaa ligger ligefrem i Sagens Natur, at Udvalget har gjort sig al mulig Flid med at overveie,